

Pabradės miesto bendruomenė DOMUS

Siekiant pabrėžti archeologinių kultūros paveldo objektų reikšmę valstybingumui, jų išsaugojimo svarbą istorinės atminties kontekste ir ateinančiam Lietuvos valstybingumo atkūrimo 100-mečiui paminėti, Lietuvoje 2017-ieji paskelbti Piliakalnių metais.

Spalio 21 d. „Domusiečiai“ nepabūgo rudeninės darganos, ir „apsiginklavę“ Lietuvos Respublikos, Pabradės miesto, bei „DOMUS“ bendruomenės vėliavomis, surengė šešiolikos narių ekspediciją į apylinkių piliakalnius. Per vieną dieną „Domus“ nariams pavyko aplankyti 5 piliakalnius.

Pirmasis aplankytas piliakalnis buvo prie pat Pabradės, šalia nedidelio kaimelio Cegelnė. Piliakalnis atrastas tik 2012 metais žymaus Lietuvos archeologo Gintauto Zabielos dėka, o 2014 m. oficialiai įtrauktas į kultūros paveldo objektų sąrašą. Suprantama, kad dar jokių išsamių archeologinių kasinėjimų šioje vietoje dar niekas nespėjo atlikti, net pavadinimas nesuteiktas, todėl kol kas vadinamas šalia esančios gyvenvietės pavadinimu - Cegelnės. Piliakalnis datuojamas I tūkstantmečio laikotarpiu. Apžiūrinėjant šio senovinio įtvirtinimo vietą ir bandant įsivaizduoti protėvių gyvenimo ypatumus, buvo išpildyta patriotinės akcijos sąlyga- piliakalnio viršūnėje išskleistos vėliavos, bei sugiedota tautiška giesmė.

Tęsiant savo misiją „Domus“ nariai aplankė tris piliakalnius šalia Noselėnų kaimo. Vienas iš jų yra išsidėstęs ant Ungurinio ežero pusiasalio. Tai I tūkstantmečio datuojamas piliakalnis, įrodantis, kad senovėje lietuviai statydavo savo gyvenvietes-įtvirtinimus šalia vandens telkinių, kurie vietinius gyventojus aprūpindavo ne tik geriamu vandeniu, maistu, bet ir suteikdavo natūralų prieglobstį nuo užpuolikų. Atradus du sekancius Noselėnų piliakalnius (Brižių I, II piliakalniai) „Domus“ nariams tiesiog apsvaigo galvose ne vien nuo stataus Neries kranto atodangos, bet ir nuo atsivėrusio prieš akis gamtos grožio. Šioje vietoje upė daro lankstą, o susiformavęs status šlaitas suteikia galimybę matyti daug kilometrų į priekį. Mūsų protėviai, gyvenantys čia prieš beveik du tūkstančius metų tikrai žinojo, kur pasirinkti vietą gyvenimui! Skleidžiant vėliavas, bei tariant Vinco Kudirkos žodžius ant stataus šlaito krašto misijos dalyviai elgėsi ypač atsargiai, kad netyčia nenugarmėti žemyn į vandenį. Bet ko tik nepadarysi dėl gero kadro! Kažkas dar pajuokavo, kad turbūt protėviai vien už šią vietą galėjo aršiai kovoti su priešais.

Ekspediciją vainikavo Abejučių piliakalnio, kurio laikotarpis datuojamas II tūkstantmečio pradžia, apsilankymas,. Piliakalnis įrengtas aukštumoje tarp Asvejos (Dubingių) ir Ilgio ežerų, Asvejos ežero įlankos šiauriniame krante. Malonu buvo matyti, kad piliakalnio aplinka sutvarkyta – nukirsti krūmai, trukdantys grožėtis vaizdu į ežerą, įrengta automobilių stovėjimo aikštelė, pavėsinės turistams ir informaciniai standai. Stovint piliakalnio viršūnėje ant lengvo rudens šaltuko paveiktų geltonų klevų lapų kilimo „Domus“ nariai, laikant virš galvų iškeltas vėliavas ir giedant Lietuvos himną ir čia atidavė pagarbą savo protėviams.

Aptarinėjant dienos išvyką ir gurkšnojant karštą kavą iš termosų misijos dalyviai atviravo, kad vaikstant senovės lietuvių takais ir žinant, kad prieš tūkstantmečius čia gyveno mūsų protėviai užplūsdavo kažkoks vidinis pagarbos jausmas, jautėsi gilios istorinės dvasios buvimas, dėl kurios kartais per nugarą prabėgdavo lengvi virpuliukai... O gal tai buvo tik žvarbaus rudeninio oro pasekmė?...

Jono Vainausko ir Patricijos Naujokaitytės nuotraukos.

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=2147553831937199&id=229024673790134